



Document de ședință

A8-0091/2019

26.2.2019

RAPORT

referitor la Raportul Comisiei pe 2018 privind Turcia
(2018/2150(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportoare: Kati Piri

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	16
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	17

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la Raportul Comisiei pe 2018 privind Turcia (2018/2150(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare, în special rezoluția din 24 noiembrie 2016 referitoare la relațiile UE-Turcia¹, rezoluția din 27 octombrie 2016 referitoare la situația jurnaliștilor în Turcia² și rezoluția din 8 februarie 2018 referitoare la situația actuală a drepturilor omului în Turcia³,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 aprilie 2018 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind politica de extindere a UE (COM(2018)0450), Raportul pe 2018 privind Turcia (SWD(2018)0153) și documentul orientativ de strategie revizuit pentru Turcia (2014-2020), adoptat în august 2018,
- având în vedere concluziile Președinției din 13 decembrie 2016 și concluziile Consiliului din 26 iunie 2018, precum și concluziile anterioare aplicabile ale Consiliului și ale Consiliului European,
- având în vedere Cadrul de negociere cu Turcia din 3 octombrie 2005 și faptul că, așa cum este cazul cu toate țările în curs de aderare, aderarea Turciei la UE depinde de respectarea deplină a criteriilor de la Copenhaga,
- având în vedere Decizia 2008/157/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia („Parteneriatul pentru aderare”)⁴, precum și deciziile anterioare ale Consiliului privind parteneriatul pentru aderare din 2001, 2003 și 2006,
- având în vedere declarația comună formulată în urma summit-ului UE-Turcia din 29 noiembrie 2015 și planul de acțiune UE-Turcia,
- având în vedere Declarația Comunității Europene și a statelor sale membre din 21 septembrie 2005, inclusiv dispoziția potrivit căreia recunoașterea tuturor statelor membre este o componentă necesară a procesului de aderare, și necesitatea ca Turcia să pună pe deplin în aplicare Protocolul adițional la Acordul de la Ankara în ceea ce privește toate statele membre, prin eliminarea tuturor obstacolelor din calea circulației libere a bunurilor, fără restricții sau discriminare,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 46 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), care prevede că părțile contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive

¹ Texte adoptate, P8_TA(2016)0450.

² Texte adoptate, P8_TA(2016)0423.

³ Texte adoptate, P8_TA(2018)0040.

⁴ JO L 51, 26.2.2008, p. 4.

ale Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), în toate cauzele în care sunt părți și obligația Turciei de a pune în aplicare toate hotărârile acesteia,

- având în vedere că, în clasamentul mondial al libertății presei din 2018, publicat de organizația Reporteri fără frontiere, Turcia s-a clasat pe locul 157 din 180 de țări,
- având în vedere Rezoluția nr. 1625 (2008) a Consiliului Europei privind drepturile de proprietate și de succesiune ale populației greco-ortodoxe și fundațiile acesteia de pe insulele Gökçeada (Imbros) și Bozcaada (Tenedos),
- având în vedere Rezoluția sa din 13 noiembrie 2014 referitoare la acțiunile Turciei care creează tensiuni în zona economică exclusivă a Ciprului¹ și Rezoluția sa din 15 aprilie 2015 referitoare la centenarul Genocidului armean²,
- având în vedere avizele Comisiei de la Veneția din cadrul Consiliului Europei, în special cele din 10-11 martie 2017, referitoare la modificările Constituției care trebuie supuse unui referendum național, la măsurile prevăzute în recentele decrete-legi promulgate în cadrul stării de urgență privind libertatea presei și îndatoririle, competențele și funcționarea tribunalelor penale de pace, din 6-7 octombrie 2017 referitoare la dispozițiile Decretului-lege nr. 674 privind exercitarea democrației locale, din 9-10 decembrie 2016 privind decretele-legi de urgență nr. 667-676 adoptate în urma loviturii de stat eșuate din 15 iulie 2016 și din 14-15 octombrie 2016 privind suspendarea articolului 83 al doilea paragraf din Constituție, care pune accentul pe inviolabilitatea parlamentară,
- având în vedere declarația din 26 iulie 2016 a Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei privind măsurile luate ca urmare a declarării stării de urgență în Turcia,
- având în vedere constatările și concluziile misiunii de evaluare a nevoilor a OSCE/ODIHR referitoare la alegerile prezidențiale și parlamentare din 24 iunie 2018,
- având în vedere Rezoluția 2156 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE), din 25 aprilie 2017, intitulată „Funcționarea instituțiilor democratice în Turcia”, care a dus la redeschiderea procedurii de monitorizare,
- având în vedere Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 2 martie 2017 către Parlamentul European și Consiliu referitoare la primul raport anual privind Instrumentul pentru refugiații din Turcia (COM(2017)0130), comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 14 martie 2018 referitoare la al doilea raport anual privind Instrumentul pentru refugiații din Turcia (COM(2018)0091), precum și al cincilea raport al Comisiei din 2 martie 2017 către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a Declarației UE-Turcia (COM(2017)0204),

¹ Texte adoptate, P8_TA(2014)0052.

² Texte adoptate, P8_TA(2015)0094.

- având în vedere Recomandarea Comisiei din 21 decembrie 2016 privind o decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor cu Turcia cu privire la un acord privind extinderea domeniului de aplicare al relației comerciale bilaterale preferențiale și la modernizarea uniunii vamale, și concluziile Consiliului din 26 iunie 2018 potrivit cărora nu este prevăzută niciun fel de activitate suplimentară în direcția modernizării uniunii vamale UE-Turcia,
 - având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene din 14 martie 2018 intitulat „Asistența de preaderare acordată de UE Turciei: doar rezultate limitate până în prezent”,
 - având în vedere bugetul pentru 2019 în cadrul căruia fondurile IPA II pentru Turcia vor fi reduse cu 146,7 milioane, având în vedere situația din Turcia în ceea ce privește drepturile omului, democrația și statul de drept,
 - având în vedere raportul Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului din martie 2018 privind impactul pe care îl are starea de urgență asupra drepturilor omului în Turcia, cu referire în special la sud-estul țării,
 - având în vedere Acordul de readmisie UE-Turcia,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0091/2019),
- A. întrucât Comisia parlamentară mixtă (CPM) UE-Turcia a organizat cea de a 77-a reuniune a sa, îndelung așteptată, la Bruxelles, la 28 aprilie 2018, după trei ani de stagnare a relațiilor interparlamentare;
- B. întrucât, potrivit Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), Turcia găzduiește cea mai mare populație de refugiați din lume, cu peste trei milioane de refugiați înregistrați proveniți din Siria, Irak și Afganistan;
- C. întrucât respectarea statului de drept și a drepturilor fundamentale, incluzând separarea puterilor, democrația, libertatea de exprimare și media, drepturile omului, drepturile minorităților și libertatea religioasă, libertatea de asociere și dreptul la protest pașnic, lupta împotriva corupției și combaterea rasismului și a discriminării împotriva grupurilor vulnerabile constituie fundamentul procesului de negociere;
- D. întrucât, în noiembrie 2016, Parlamentul a invitat Comisia și statele membre să inițieze o înghețare temporară a negocierilor de aderare cu Turcia și s-a angajat să își reexamineze poziția după abrogarea măsurilor disproporționate adoptate în cadrul stării de urgență din Turcia;
- E. întrucât, în iulie 2017, Parlamentul a invitat Comisia și statele membre, în conformitate cu cadrul de negociere, să suspende în mod oficial, fără întârziere, negocierile de aderare cu Turcia în cazul în care pachetul de reforme constituționale ar fi pus în aplicare nemodificat,
1. constată că starea de urgență, introdusă după tentativa de lovitură de stat din 2016, a fost

prelungită de șapte ori; salută decizia din 19 iulie 2018 de a pune capăt stării de urgență; regretă, cu toate acestea, faptul că noua legislație introdusă în iulie 2018, în special Legea nr. 7145, menține multe dintre competențele acordate președintelui și executivului în cadrul stării de urgență și îi permite, practic, să continue, cu toate limitările pe care aceasta le presupune pentru libertăți și pentru drepturile fundamentale ale omului; subliniază că acest lucru afectează toate efectele pozitive ale încetării sale; observă că starea de urgență prelungită a dus la o deteriorare gravă a statului de drept și a situației drepturilor omului în Turcia, ceea ce poate avea implicații pe termen lung asupra structurii instituționale și socioeconomice a Turciei; este preocupat de faptul că multe dintre procedurile în vigoare în timpul stării de urgență sunt în continuare aplicate de forțele de poliție și de administrațiile locale; își exprimă de asemenea îngrijorarea cu privire la regresul grav în domeniul libertății de exprimare, al libertății de întrunire, al libertății de asociere și al drepturilor procedurale și de proprietate;

2. este adânc preocupat reamintește de faptul că peste 150 000 de persoane au fost arestate în represiunea de după lovitura de stat, că 78 000 au fost arestate în baza unor acuzații de terorism, în timp ce peste 50 000 de persoane sunt încă în închisoare, în multe cazuri fără dovezi concludente; își exprimă îngrijorarea cu privire la arestarea preventivă și procedurile judiciare excesiv de lungi, la faptul că, în mai multe cazuri, până în prezent nu au fost emise punerile sub acuzare și la asprimea condițiilor de detenție; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la practica larg răspândită de a anula pașapoartele rudelor deținuților și suspectilor și subliniază necesitatea unui proces echitabil și a unor căi de atac administrative în cazul în care anularea nu este justificată în mod corespunzător; este deosebit de preocupat de faptul că aceste arestări par să vizeze, de asemenea, opiniile dizidente legitime, inclusiv cele ale apărătorilor drepturilor omului, jurnaliștilor sau membrilor opoziției; este foarte îngrijorat de acuzațiile de maltratare și tortură a persoanelor deținute, după cum au relatat mai multe organizații pentru drepturile omului și Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului; este profund îngrijorat de rapoartele care indică faptul că izolarea pe termen lung se aplică pe scară largă, transformându-se într-o a doua pedeapsă pentru deținuți; avertizează asupra abuzului de măsuri antiteroriste pentru a legitima reprimarea drepturilor omului; îndeamnă Turcia să respecte principiul proporționalității în cadrul măsurilor sale de combatere a terorismului și să pună în concordanță legislația de combatere a terorismului cu standardele internaționale în materie de drepturi ale omului;
3. regretă acțiunile întreprinse de guvernul turc împotriva cetățenilor turci în țări terțe, inclusiv hărțuiri, răpiri și acțiuni de filaj, precum și practica numerelor telefonice speciale prin care oamenii sunt încurajați să îi denunțe guvernului pe alți cetățeni; este profund îngrijorat de răpirea ilegală și extrădarea a 101 de resortisanți turci, acțiuni întreprinse în 18 țări, fapt confirmat și de declarația autorităților turce din 16 iulie 2018; îndeamnă statele membre ale UE să prelucereze orice cereri de extrădare din partea Turciei în mod transparent, urmând proceduri judiciare care să respecte pe deplin standardele internaționale în domeniul drepturilor omului; reiterează faptul că mandatele de arestare ale Interpol nu pot fi utilizate în mod abuziv pentru a îi viza pe dizidenții, pe apărătorii drepturilor omului, pe ziariștii și pe orice persoană din Turcia care critică guvernul, cum ar fi fostul finalist al Premiului Saharov Can Dündar;
4. constată că, de la introducerea stării de urgență, au fost concediați peste 152 000 de funcționari publici - inclusiv cadre didactice, medici, cadre universitare (pentru pace),

judecători și procurori; ia act de faptul că 125 000 de persoane au depus o cerere la Comisia de anchetă privind măsurile legate de starea de urgență (CoSEM), care are sarcina de a analiza și a lua decizii în termen de doi ani cu privire la plângerile împotriva măsurilor luate în temeiul stării de urgență și al decretelor conexe, iar 81 000 dintre acestea sunt încă în așteptarea unei decizii; ia act de rata foarte scăzută (7 %) a rezultatelor favorabile care au dus la repunerea solicitanților în funcțiile lor; își exprimă îngrijorarea cu privire la sfera de aplicare restrânsă a mandatului acestei Comisii, la lipsa de independență a acesteia, precum și cu privire la faptul că analizele se efectuează exclusiv pe baza documentelor cauzei, fără participarea persoanei în cauză; ia act de faptul că aceste concedieri au avut un impact foarte dur asupra persoanelor în cauză și asupra familiilor acestora, inclusiv din punct de vedere economic, și că sunt însoțite de un stigmat social și profesional de durată; invită guvernul turc să garanteze că toate persoanele au dreptul la respectarea garanțiilor procedurale și de a solicita reexaminarea cauzelor lor de către o instanță independentă în conformitate cu standardele internaționale, care să poată acorda despăgubiri pentru prejudiciile materiale și morale cauzate de concedierea arbitrară a acestora; invită Turcia să asigure independența operațională, structurală și financiară a Instituției naționale pentru drepturile omului și egalitate și a instituției Ombudsmanului pentru a garanta capacitatea acestora de a oferi posibilități reale de reexaminare și de căi de atac;

5. este extrem de îngrijorat despre relatările referitoare la faptul că Direcția pentru chestiuni religioase (Diyanet) este exploatată de către serviciile de informații din Turcia în scopul urmăririi liderilor opoziției din cadrul mișcării Gülen sau a altor opozanți și îndeamnă instituțiile de securitate de la nivelul UE și al statelor membre să ancheteze această încălcare gravă a suveranității și a ordinii publice;
6. condamnă supravegherea executivă și presiunea politică tot mai ample care afectează activitatea judecătorilor și a procurorilor; subliniază că este necesară o reformă serioasă a ramurilor legislative și judiciare ale puterii în Turcia pentru a îmbunătăți accesul la sistemul de justiție, pentru a spori eficacitatea acestuia și pentru a asigura o mai bună protecție a dreptului la judecată în termen rezonabil; subliniază că aceste reforme sunt de asemenea necesare pentru ca Turcia să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul legislației internaționale privind drepturile omului; este îngrijorat de faptul că concedierea a peste 4 000 de judecători și procurori constituie o amenințare la adresa independenței și imparțialității sistemului judiciar; consideră, de asemenea, că arestarea a peste 570 de avocați reprezintă un obstacol în calea dreptului la apărare și constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil; condamnă, de asemenea, detenția și hărțuirea judiciară a avocaților pentru drepturile omului; așteaptă, în acest sens, reexaminarea strategiei de reformă judiciară de către Grupul de acțiune pentru reforme și alinierea acesteia la standardele necesare ale UE și ale Consiliului European; invită Turcia să asigure, pe parcursul procesului de reformă, participarea tuturor părților interesate relevante, în special a organizațiilor societății civile; invită Comisia să monitorizeze utilizarea corespunzătoare a fondurilor UE pentru formarea funcționarilor din sistemul judiciar și de asigurare a respectării legii, care nu ar trebui să fie utilizați pentru a legitima comportamentul represiv;
7. constată cu îngrijorare că de la introducerea stării de urgență, numărul cererilor de azil depuse de cetățeni turci a crescut semnificativ; în consecință, Turcia este a cincea țară în ceea ce privește numărul de cereri de azil depuse în statele membre ale UE, în

conformitate cu Biroul European de Sprijin pentru Azil; subliniază că, în septembrie 2018, mai mult de 16 000 de cereri încă așteptau o decizie în primă instanță;

8. reiterează importanța libertății și a independenței mass-mediei, ce constituie una dintre valorile de bază ale UE și o piatră de temelie a democrației; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la măsurile disproporționate și arbitrare de limitare a libertății de exprimare, a libertății presei și a accesului la informații; condamnă închiderea a peste 160 de instituții de mass-media, numărul mare de arestări ale unor ziaristi și lucrători din mass-media după tentativa de lovitură de stat, sentințele nefondate și disproporționate pronunțate, precum și blocarea a peste 114 000 de site-uri internet din Turcia până în anul trecut, inclusiv cel al Wikipedia; atrage atenția asupra restricțiilor aplicate drepturilor ziariștilor și apărătorilor drepturilor omului care sunt activi în chestiunea kurdă; îndeamnă Turcia să garanteze libertatea mass-mediei în mod prioritar și să elibereze și să achite imediat toți ziariștii deținuți în mod ilegal; invită autoritățile turce să arate toleranță zero față de toate incidentele de abuz fizic și verbal adresa ziariștilor și să permită instituțiilor de mass-media închise în mod arbitrar să se redeschidă;
9. își exprimă marea îngrijorare cu privire la reducerea spațiului de acțiune al societății civile și pentru promovarea drepturilor și libertăților fundamentale; evidențiază faptul că un număr mare de activiști, inclusiv apărători ai drepturilor omului, au fost arestați, iar demonstrațiile au fost interzise în mod repetat în timpul stării de urgență; invită Turcia să îi elibereze pe toți apărătorii drepturilor omului, ziariștii și alte persoane care au fost reținuți în baza unor acuzații nefondate și să renunțe la aceste acuzații, și să le permită să își desfășoare activitatea fără amenințări sau impedimente în toate circumstanțele; invită Turcia să protejeze drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor, inclusiv ale minorităților etnice, religioase și sexuale; reamintește că legislația turcă referitoare la discursul de incitare la ură nu este aliniată cu jurisprudența CEDO; îndeamnă guvernul și parlamentul Turciei să adopte o lege privind infracțiunile motivate de ură care să îi protejeze pe toți membrii minorităților împotriva atacurilor fizice și verbale și să îndeplinească criteriile de la Copenhaga pentru țările candidate referitoare la respectarea și protecția minorităților; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească protecția și sprijinul acordat apărătorilor drepturilor omului aflați în situații de risc în Turcia, inclusiv prin subvenții de urgență;
10. condamnă detenția arbitrară a lui Osman Kavala, un reprezentant important și respectat al societății civile din Turcia, care este reținut de peste un an, fără a fi fost pus sub acuzare; se angajează să continue să urmărească îndeaproape cazul său și solicită eliberarea sa imediată și necondiționată; dezaprobă arestarea a 13 cadre universitare și activiști la 16 noiembrie 2018, în legătură cu cazul lui Osman Kavala; ia act de faptul că 12 dintre aceștia au fost eliberați după ce au dat declarații și că unul este încă reținut; solicită eliberarea acestuia din urmă în așteptarea procedurilor pendinte și ridicarea interdicției de călătorie impusă celorlalți;
11. este profund îngrijorat de lipsa de respect față de libertatea de religie, de discriminarea împotriva minorităților religioase, inclusiv a creștinilor și a aleviților, și de actele de violență comise pe motive religioase; subliniază faptul că bisericile continuă să se confrunte cu probleme serioase în ceea ce privește înființarea sau continuarea utilizării lor ca lăcașuri de cult; solicită autorităților turce să promoveze reforme pozitive și

eficace în ceea ce privește libertatea de gândire, de conștiință și religioasă, permițându-le comunităților religioase să obțină personalitate juridică, iar fundațiilor caritabile să își aleagă organismele de conducere, eliminând toate restricțiile privind pregătirea, numirea și succesiunea clericilor, respectând hotărârile relevante ale CEDO și recomandările Comisiei de la Veneția și eliminând toate formele de discriminare sau barierele pe motive religioase; solicită Turciei să respecte caracterul distinct și importanța patriarhatului ecumenic și să îi recunoască personalitatea juridică; reiterează nevoia de a permite redeschiderea Seminarului din Halki și de a ridica toate obstacolele din calea buneii sale funcționări; solicită publicarea normelor electorale pentru fundațiile non-musulmane; salută retrocedarea de către guvernul turc a 50 de biserici, mănăstiri și cimitire arameene din Mardin și solicită autorităților turce să retrocedeze, de asemenea, respectivele terenuri proprietarilor de drept; atrage atenția asupra impactului măsurilor de securitate asupra populației din Tur Abdin și invită Turcia să asigure menținerea accesului locuitorilor la educație, activități economice și situri religioase; îndeamnă Turcia să facă tot posibilul pentru a evita distrugerea patrimoniului cultural aramean prin lucrările pregătitoare în curs de desfășurare cu privire la proiectul de baraj de la Ilisu; invită autoritățile turce să combată în mod serios toate manifestările de antisemitism din societate;

12. își exprimă îngrijorarea cu privire la încălcările drepturilor omului ale persoanelor LGBTI, în special cu privire la interdicțiile repetate ale marșurilor mândriei și ale evenimentelor legate de LGBTI din întreaga țară, care sunt impuse în continuare în ciuda ridicării stării de urgență, și solicită eliminarea imediată a acestor interdicții discriminatoare; invită Turcia să ia măsuri corespunzătoare pentru a preveni și pedepsi discursul de incitare la ură sau infracțiunile care vizează grupurile defavorizate, cum ar fi romii și refugiații sirieni și solicitanții de azil, și solicită eforturi susținute pentru îmbunătățirea situației lor; invită Turcia să pună pe deplin în aplicare planul strategic pentru integrarea romilor pentru perioada 2016-2021, acordând o atenție deosebită combaterii atitudinilor negative împotriva romilor, să garanteze accesul romilor la locuințe de calitate și la prețuri accesibile, să garanteze accesul acestora la educație și să ia măsuri pentru a preveni părăsirea timpurie a școlii, să combată segregarea și să crească rata de ocupare a forței de muncă în rândul romilor; ia act cu îngrijorare de creșterea numărului așa-numitelor „crime de onoare”; solicită Turciei să își armonizeze legislația internă cu Convenția de la Istanbul a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice; invită Turcia să asigure egalitatea deplină a tuturor cetățenilor și să soluționeze problemele cu care se confruntă membrii minorităților, în special în privința educației și a drepturilor la proprietate; reamintește importanța punerii în aplicare depline a Rezoluției Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privind insulele Imbros și Tenedos și invită Turcia să sprijine repatrierea familiilor minorităților care doresc să revină pe insule; salută deschiderea școlii pentru minoritatea elenă de pe insula Imbros, care constituie un pas pozitiv;
13. solicită guvernului Turciei să respecte și să pună pe deplin în aplicare obligațiile legale pe care le-a introdus în ceea ce privește protecția patrimoniului cultural și, în special, să realizeze cu bună-credință un inventar complet al patrimoniilor culturale grec, armean, asirian și al altor patrimonii culturale care au fost distruse sau degradate în ultimul secol; solicită Turciei să ratifice Convenția UNESCO din 2005 asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale; invită Turcia să coopereze cu organizațiile

internaționale pertinente, în special cu Consiliul Europei, pentru prevenirea și combaterea traficului ilicit și a distrugerii deliberate a patrimoniului cultural;

14. este profund îngrijorat de situația din sud-estul Turciei și de acuzațiile grave de încălcări ale drepturilor omului, de utilizare excesivă a forței, de tortură și de restricționarea severă a dreptului la libertatea de opinie și de exprimare, precum și de participare politică, în sud-estul țării, în special după prăbușirea procesului de soluționare a problemei kurde din 2015, potrivit dovezilor aduse de Biroul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și apărătorii drepturilor omului din Turcia; condamnă încă o dată revenirea la violență a Partidului Muncitoresc din Kurdistan (PKK), care din 2002 se află pe lista de organizații teroriste întocmită de UE; subliniază caracterul urgent al reluării unui proces politic credibil care să ducă la o soluționare pașnică a chestiunii kurde; invită Turcia să ancheteze cu promptitudine acuzațiile grave de încălcare a drepturilor omului și de ucideri și să permită observatorilor internaționali să desfășoare activități de monitorizare independente; este deosebit de preocupat de distrugerea siturilor de patrimoniu istoric din sud-estul țării, inclusiv vechiul sit Sur din Diyarbakir, care a fost inclus în lista patrimoniului mondial UNESCO, un act ce pune în pericol păstrarea identității și culturii kurde în Turcia;
15. ia act cu îngrijorare de faptul că, în timpul stării de urgență, un număr foarte mare de primari și adjuncți de primari din sud-est au fost demiși și/sau arestați și că guvernul a numit administratori pentru a îi înlocui; subliniază că, în consecință, o mare parte din populația Turciei nu a fost reprezentată în mod democratic la nivel local; consideră că alegerile municipale ce urmează a avea loc în martie 2019 trebuie să fie considerate ca o ocazie importantă de a restabili pe deplin principiul mandatului democratic direct;
16. ia act cu îngrijorare de faptul că starea de urgență și anumite prevederi din pachetul de reformă constituțională au limitat și mai mult capacitatea Marii Adunări Naționale de a-și îndeplini rolul său fundamental de control și responsabilitate democratice; ia act cu deosebită îngrijorare de arestarea a doi deputați din Partidul Popular Republican (CHP), precum și de modul în care Partidul Democrat Popular (HDP) a fost în mod deosebit marginalizat, mulți dintre deputații săi fiind arestați pe motivul unui presupus sprijin pentru activități teroriste; solicită eliberarea tuturor deputaților în Marea Adunare Națională reținuți din cauza unor discursuri și a unor acțiuni întreprinse în timpul desfășurării activității lor parlamentare; subliniază faptul că Marea Adunare Națională din Turcia ar trebui să fie instituția centrală în democrația Turciei și să reprezinte toți cetățenii în mod egal; regretă pragul electoral ridicat, care reduce reprezentarea politică reală și nu reflectă societatea pluralistă a Turciei;
17. condamnă ținerea în continuare în arest a lui Selahattin Demirtaş, lider al opoziției și candidat la președinție; salută hotărârea CEDO privind cazul acestuia, care invită autoritățile turce să îl elibereze imediat; subliniază că CEDO a statuat, de asemenea, că luarea în custodie publică a dlui Demirtaş a avut ca obiectiv ascuns predominant înăbușirea pluralismului și limitarea libertății de dezbatere politică; condamnă poziția autorităților turce față de această hotărâre; așteaptă din partea Comisiei și a statelor membre să urmărească foarte îndeaproape cazul acestuia și solicită eliberarea sa imediată și necondiționată;
18. invită UE și statele membre să își sporească protecția și sprijinul acordat apărătorilor

drepturilor omului aflați în situații de risc în Turcia, inclusiv prin subvenții de urgență și să asigure punerea deplină în aplicare a orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului de către delegația UE și de către ambasadele și consulatele statelor membre;

19. subliniază importanța combaterii corupției și atrage atenția asupra constatărilor Raportului din 2018 privind Turcia, potrivit căruia corupția rămâne predominantă în multe domenii și continuă să reprezinte o problemă gravă; este preocupat de faptul că rezultatele obținute în ceea ce privește anchetarea, urmărirea penală și condamnările în cazurile de corupție, îndeosebi cele care vizează corupția la nivel înalt, sunt nesatisfăcătoare;
20. reamintește că Comisia de la Veneția a evaluat amendamentele constituționale legate de introducerea unui sistem prezidențial și a statuat că acestea nu asigură un sistem de control și echilibru suficient, și pun în pericol separarea puterilor între puterea executivă și cea judiciară; reamintește, de asemenea, că Parlamentul European a invitat guvernul Turciei să pună în aplicare modificări și reforme constituționale și judiciare în cooperare cu Comisia de la Veneția, iar anul trecut a solicitat, de asemenea, suspendarea oficială a negocierilor de aderare în cazul în care reforma constituțională ar fi pusă în aplicare nemodificată, deoarece acest lucru ar fi incompatibil cu criteriile de la Copenhaga;
21. ținând seama de toate aspectele de mai sus, recomandă Comisiei și Consiliului Uniunii Europene, în conformitate cu cadrul de negociere, să suspende în mod oficial negocierile de aderare cu Turcia; rămâne, cu toate acestea, angajat în dialogul democratic și politic cu Turcia; solicită Comisiei să utilizeze toate fondurile alocate în prezent în cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA II și viitorul IPA III) pentru a sprijini, prin intermediul unei finanțări speciale gestionată direct de către UE, societatea civilă din Turcia, apărătorii drepturilor omului și ziariștii și să sporească oportunitățile pentru contactele interpersonale, dialogul universitar, accesul studenților turci la universitățile europene și platformele media pentru ziariști, cu obiectivul de a proteja și promova valorile și principiile democratice, drepturile omului și statul de drept; se așteaptă ca relația dintre Turcia și UE să fie redefinită într-un parteneriat eficace, fără a aduce atingere articolului 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană; subliniază că orice relații politice dintre UE și Turcia ar trebui să se bazeze pe prevederi referitoare la condiții legate de respectarea democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale;
22. ia act de faptul că, deși procesul de aderare la UE, la începuturile sale, a constituit o motivație puternică pentru reforme în Turcia, în ultimii ani a avut loc un regres evident în ceea ce privește statul de drept și drepturile omului; reamintește că Parlamentul a solicitat în mod repetat deschiderea capitolului 23 privind sistemul judiciar și drepturile fundamentale și a capitolului 24 privind justiția, libertatea și securitatea, într-un moment în care guvernul turc se angajase să realizeze reforme serioase; regretă profund faptul că instrumentele de aderare nu au putut fi utilizate pe deplin din cauza blocajului permanent de către Consiliu;
23. subliniază că modernizarea uniunii vamale ar putea întări și mai mult legăturile economice deja puternice dintre Turcia și UE și ar putea menține Turcia ancorată din punct de vedere economic la UE; consideră, prin urmare, că ar trebui să fie lăsată deschisă o porțiță pentru modernizarea și extinderea uniunii vamale din 1995 dintre UE

și Turcia, pentru a include domenii pertinente precum agricultura, serviciile și achizițiile publice, care în prezent nu fac obiectul acesteia; reamintește că Turcia este cel de al cincilea partener comercial al UE în ordinea importanței, că două treimi din investițiile străine directe (ISD) în Turcia provin din statele membre ale UE și că Turcia este o piață de creștere importantă pentru UE; consideră că actualizarea ar oferi o oportunitate valoroasă pentru „condiții democratice”, o influență pozitivă și posibilitatea unei foi de parcurs în care actualizarea uniunii vamale ar fi însoțită de îmbunătățiri concrete din partea Turciei cu privire la reformele democratice în domeniile democrației, drepturile omului, libertățile fundamentale, precum și statul de drept, în direcția unui spațiu real și deschis pentru societatea civilă și pentru pluralism; consideră, de asemenea, că actualizarea uniunii vamale ar oferi o oportunitate importantă pentru dialogul tematic privind dezvoltarea economică sustenabilă din punct de vedere social și de mediu și schimbările climatice, precum și privind drepturile lucrătorilor din Turcia; invită Comisia să înceapă lucrările pregătitoare pentru extinderea uniunii vamale de îndată ce guvernul turc își manifestă disponibilitatea pentru reforme serioase; invită Comisia să includă în cadrul uniunii vamale actualizate dintre Turcia și UE o clauză care să impună drept condiție-cheie respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; reamintește că uniunea vamală actuală își va atinge potențialul maxim doar atunci când Turcia va pune pe deplin în aplicare Protocolul adițional față de toate statele membre;

24. subliniază că libertatea sindicală și dialogul social sunt esențiale pentru dezvoltarea unei societăți pluraliste; regretă deficiențele legislative privind drepturile lucrătorilor și drepturile sindicale și subliniază că dreptul de a se organiza, dreptul la negocieri colective și dreptul la grevă constituie drepturi fundamentale ale lucrătorilor; regretă profund faptul că apartenența la un sindicat a fost adesea considerată drept probă penală în cauzele judiciare; consideră că o astfel de poziție ar putea periclita și mai mult statutul sindicatelor din țară; este profund îngrijorat de condițiile de muncă ale lucrătorilor în timpul construirii noului aeroport din Istanbul, având în vedere că, potrivit relatărilor, 38 de lucrători au murit în accidente de muncă de la începutul construcției, în mai 2015, iar 31 de persoane, inclusiv un lider sindical, se află în prezent în închisoare pentru că au protestat împotriva condițiilor precare de muncă și a salariilor mici și plătite cu neregularitate; invită autoritățile turce să se consulte îndeaproape cu sindicatele pertinente cu privire la problema garanțiilor necesare pentru lucrători la locul de muncă, să efectueze o anchetă minuțioasă privind decesele și răniurile care au avut loc și să permită accesul deplin al sindicatelor la lucrătorii în cauză; își exprimă îngrijorarea cu privire la chestiunea muncii copiilor, în special în sectoare precum agricultura și munca sezonieră; ia act de eforturile depuse de guvernul turc pentru a acorda refugiaților care beneficiază de protecție temporară în Turcia dreptul la muncă, cu condiția obținerii unei autorizații corespunzătoare; constată că au fost emise peste 20 000 de permise de muncă cetățenilor sirieni și că acestea includ anumite condiții privind nivelul salariului minim și securitatea socială; subliniază că, în pofida acestor eforturi, mulți sirieni continuă să lucreze fără autorizație în numeroase sectoare și în multe dintre provinciile Turciei; subliniază că limba constituie încă unul dintre cele mai importante obstacole pentru lucrătorii sirieni;
25. invită guvernul turc să oprească planurile de construcție a centralei nucleare de la Akkuyu; invită Turcia să adere la Convenția de la Espoo; solicită guvernului turc să implice sau cel puțin să consulte guvernele țărilor vecine, cum ar fi Grecia și Cipru, cu privire la orice alte evoluții legate de proiectul de la Akkuyu;

26. ia act de faptul că liberalizarea vizelor este de o importanță majoră pentru cetățenii turci, îndeosebi pentru studenți, cadre universitare, reprezentanți ai mediului de afaceri și persoane cu legături de familie în statele membre ale UE; încurajează guvernul turc să respecte pe deplin cele 72 de criterii identificate în foaia de parcurs privind liberalizarea vizelor; subliniază că revizuirea legislației turce împotriva terorismului reprezintă o condiție esențială pentru garantarea drepturilor și libertăților fundamentale; încurajează Turcia să depună eforturile necesare pentru a îndeplini criteriile de referință rămase; subliniază faptul că liberalizarea vizelor va fi posibilă după ce toate criteriile vor fi îndeplinite în totalitate și în mod efectiv și nediscriminatoriu;
27. reamintește rolul important jucat de Turcia în răspunsul la criza migrației care a rezultat în urma războiului din Siria; consideră că Turcia și populația sa au dat dovadă de o mare ospitalitate, oferind adăpost unui număr de peste 3,5 milioane de refugiați sirieni; subliniază că în Turcia există aproximativ un milion de copii sirieni de vârstă școlară, dintre care 60 % sunt înregistrați în școlile turce; ia act de Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016; îndeamnă Turcia să respecte principiul nereturnării; regretă faptul că, în cadrul programului IPA 2011/2012, UE a finanțat achiziționarea de vehicule blindate de supraveghere Cobra II și invită Comisia să monitorizeze îndeaproape utilizarea echipamentelor (co-)finanțate în cadrul programelor UE și aplicarea efectivă a principiului nereturnării, în special la frontiera siriană; invită UE și statele sale membre să își respecte promisiunile cu privire la relocarea pe scară largă și să asigure resurse financiare adecvate pentru sprijinirea pe termen lung a refugiaților sirieni din Turcia; recunoaște Raportul special al Curții de Conturi a Uniunii Europene din 2018, care solicită creșterea eficienței și mai multă transparență în alocarea și distribuirea fondurilor; scoate în evidență incertitudinea din ce în ce mai mare pentru refugiații sirieni în ceea ce privește perspectivele lor de protecție temporară în Turcia și solicită Turciei să ia în considerare strategii pentru creșterea coeziunii sociale în zonele cu comunități mari de refugiați sirieni, precum și pentru includerea socioeconomică și culturală pe termen mai lung și pentru accesul adecvat și efectiv la educație și la formare profesională; invită Comisia să rămână vigilentă și să se asigure că, în cazul în care sunt utilizate fonduri ale UE, drepturile refugiaților sunt respectate în mod corespunzător și că se iau măsuri pentru a împiedica munca copiilor, exploatarea sexuală a acestora și alte încălcări ale drepturilor omului;
28. ia act de importanța, atât pentru UE, cât și pentru statele sale membre și Turcia, a menținerii unui dialog și a unei cooperări strânse în chestiunile de politică externă și de securitate; încurajează cooperarea și alinierea în continuare la chestiunile de politică externă, de apărare și securitate, inclusiv cooperarea în domeniul combaterii terorismului; reamintește că Turcia este, de asemenea, membră de mult timp a NATO și este situată într-o poziție geostrategică cheie pentru menținerea securității regionale și europene; ia act de faptul că UE și Turcia continuă să coopereze pe teme de importanță strategică (militară) în cadrul NATO; solicită autorităților turce să reia cooperarea cu membrii NATO care sunt țări membre ale UE în cadrul programului permanent de cooperare al NATO cu țările din afara UE;
29. felicită Turcia pentru negocierea memorandumului privind Idlib; regretă faptul că, potrivit relatărilor, grupurile armate ale „Armatei Siriene Libere” (ASL), sprijinite de Siria, au confiscat, au jefuit și au distrus proprietatea populației civile kurde din districtul Afrin din nordul Siriei; reamintește că Turcia și grupurile ASL din Afrin ar

trebui să îi despăgubească pe rezidenții strămutați ale căror proprietăți le-au confiscat, distrus sau jefuit și nu ar trebui să îi priveze în mod definitiv pe rezidenți de proprietățile lor; este îngrijorat de relatările privind o serie întreagă de încălcări care au loc la Afrin, săvârșite îndeosebi de grupările armate siriene echipate și înarmate de Turcia, și chiar de către forțele armate turce care potrivit relatărilor au ocupat o serie de școli, perturbând educația copiilor; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Turcia încearcă, de asemenea, să schimbe echilibrul demografic în cantonul Afrin, prin instalarea refugiaților sunniți arabi sirieni din Turcia în regiunea populată de către kurzi; solicită guvernului turc să își retragă acuzațiile împotriva tuturor cetățenilor care au criticat acțiunile militare ale Turciei în Siria și să respecte astfel dreptul la libera exprimare;

30. reiterează importanța unor relații de bună vecinătate; invită, în acest context, Turcia să își intensifice eforturile pentru a soluționa chestiunile bilaterale nerezolvate, inclusiv obligațiile juridice neîndeplinite și litigiile nesoluționate cu vecinii săi imediați privind frontierele terestre și marine și spațiul aerian, în conformitate cu prevederile Cartei ONU și cu dreptul internațional; își reiterează apelul adresat guvernului turc să semneze și să ratifice Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS); solicită insistent guvernului turc să pună capăt încălcărilor repetate ale spațiului aerian și apelor teritoriale elene, precum și să respecte integritatea teritorială și suveranitatea tuturor statelor vecine; regretă faptul că amenințarea de casus belli declarată de Marea Adunare Națională a Turciei la adresa Republicii Elene nu a fost încă retrasă;
31. salută eforturile ce au avut loc sub egida Secretarului General al ONU de a relua negocierile privind reunificarea Ciprului; își reiterează sprijinul pentru o soluție echitabilă, cuprinzătoare și viabilă pe baza unei federații bicomunitare și bizonale, o singură personalitate juridică internațională, o suveranitate unică și o singură cetățenie, cu cele două comunități în situație de egalitate politică, în conformitate cu rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU, în concordanță cu dreptul internațional și cu acquis-ul UE și pe baza respectării principiilor care stau la baza Uniunii; atrage atenția asupra cadrului prezentat de Secretarul General al ONU și asupra apelului său pentru reluarea negocierilor, pe baza acordurilor deja încheiate în cadrul procesului Crans-Montana din 2017; solicită UE și statelor sale membre să joace un rol mai activ în încheierea cu succes a negocierilor; își reiterează apelul adresat tuturor părților implicate, în special Turciei, de a se angaja și a contribui la o soluționare globală; invită Turcia să înceapă retragerea trupelor sale din Cipru, să transfere către ONU partea închisă din orașul Famagusta, în conformitate cu Rezoluția 550 a Consiliului de Securitate al ONU și să se abțină de la acțiuni care afectează echilibrul demografic de pe insulă printr-o politică de așezări ilegale; subliniază necesitatea punerii în aplicare a acquis-ului UE pe întreg teritoriul insulei; recunoaște, în acest sens, continuarea eforturilor comitetului bicomunitar ad-hoc în privința pregătirii pentru UE; se angajează să își intensifice eforturile de a colabora cu comunitatea cipriotă turcă în pregătirile sale pentru integrarea deplină în UE după soluționarea problemei cipriote și invită Comisia să facă același lucru; își exprimă aprecierea față de activitatea importantă desfășurată de Comisia pentru persoane dispărute formată din reprezentanți ai ambelor comunități (CMP), care se ocupă atât de persoanele dispărute cipriote turce, cât și de cele cipriote grece, și apreciază faptul că se acordă un acces îmbunătățit la sursele relevante, inclusiv la zonele militare; invită Turcia să sprijine CMP prin furnizarea de informații din arhivele sale militare; recunoaște dreptul Republicii Cipru de a încheia acorduri bilaterale privind zona sa economică exclusivă; își reiterează invitația adresată Turciei

ca aceasta să respecte pe deplin drepturile suverane ale tuturor statelor membre, inclusiv cele legate de explorarea și exploatarea resurselor naturale, în conformitate cu acquis-ul UE și cu dreptul internațional; îndeamnă Turcia să se angajeze în soluționarea pașnică a conflictelor, precum și să se abțină de la orice amenințare sau acțiune care ar putea avea efecte negative asupra relațiilor de bună vecinătate;

32. invită Turcia și Armenia să acționeze în vederea normalizării relațiilor lor; subliniază faptul că deschiderea frontierei turco-armeană ar putea conduce la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări, în special în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră și integrarea economică;
33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, statelor membre, precum și guvernului și Marii Adunări Naționale a Turciei și solicită traducerea prezentului raport în limba turcă.

INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ

Data adoptării	20.2.2019
Rezultatul votului final	+: 47 -: 7 0: 10
Membri titulari prezenți la votul final	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghesio, Victor Boștinaru, Elmar Brok, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Javier Couso Permuy, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Tunne Kelam, Stelios Kouloglou, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Tamás Meszerics, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Julia Pitera, Jozo Radoš, Michel Reimon, Anders Sellström, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tőkés, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
Membri supleanți prezenți la votul final	Asim Ademov, Laima Liucija Andrikienė, Tanja Fajon, Doru-Claudian Frunzuliță, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Javi López, Marietje Schaake, Renate Sommer, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke, Željana Zovko
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	France Jamet, Agnes Jongerius, Ulrike Rodust, Kārlis Šadurskis, Vladimir Urutchev, Bogdan Andrzej Zdrojewski

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

47	+
ALDE	Iveta Grigule-Pēterse, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans
ECR	Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Charles Tannock
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Michèle Alliot-Marie, Laima Liucija Andrikienė, Elmar Brok, Michael Gahler, Tunne Kelam, David McAllister, Alojz Peterle, Julia Pitera, Kārlis Šadurskis, Anders Sellström, Renate Sommer, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Željana Zovko
S&D	Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Victor Boştinaru, Tanja Fajon, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Doru-Claudian Frunzuliță, Agnes Jongerius, Javi López, Andrejs Mamikins, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Kati Piri, Ulrike Rodust, Janusz Zemke
VERTS/ALE	Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

7	-
ALDE	Ilhan Kyuchyuk
EFDD	James Carver
ENF	Mario Borghezio, France Jamet
NI	Georgios Epitideios, Dobromir Sośnierz
PPE	Asim Ademov

10	0
ECR	Marek Jurek, Geoffrey Van Orden
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Takis Hadjigeorgiou, Stelios Kouloglou, Sabine Lösing, Marie-Christine Vergiat
PPE	László Tóké, Vladimir Urutchev
S&D	Demetris Papadakis

Legenda simbolurilor utilizate:

+ : pentru

- : împotriva

0 : abtineri